

Marele repertoriu

Un capitol important al activității teatrale a radioului, de certă pondere și semnificație în plan cultural, îl constituie prezența pe post a marelui repertoriu, cum numim, îndeobște, fondul de piese „tezaurizat” de literatura dramatică universală. Ne propunem ca în rindurile ce urmează să ne referim la două texte aparținând acestei categorii.

● Formula teatrului comentat, a cărei oportunitate și valoare educativă nu se mai cer demonstrate, oferă multe, foarte diverse posibilități de abordare. Am recunoscut această formulă, chiar dacă nu numită astfel, într-o remarcabilă emisiune dedicată celebrei *Fintina turmelor* de Lope de Vega, realizată de criticul Valentin Silvestru, în ciclul „Biografia unei capodopere”. Un comentariu (poate, termenul scenariu ar fi mai potrivit în acest caz) foarte bine gândit a îmbinat rigoaara și amplitudinea documentării cu finețea interpretării critice a textului, cu observații asupra locului deținut de această dramă în ansamblul operei autorului și informații privind trăsăturile definitorii pentru momentul istoric, cu prospețimea unor notații de reporter ce vizitează casa memorială a marelui dramaturg spaniol. A fost astfel creat mai mult decât un cadru, ascultătorului oferindu-i-se o cale fer-

tilă în descifrarea, în receptarea nuanțată a unei creații de referință a literaturii dramatice universale. Argumentând ideile, aserțiunile comentariului, fragmentele de text incluse în scenariu (asupra cărora nu s-au operat intervenții, așa cum observasem cu o altă ocazie, într-o emisiune de teatru comentat) au împlinit, au dat greutate imaginii conturate. S-a apelat pentru aceste fragmente la o mai veche montare radiofonică numărând printre actori pe Marcel Anghelescu, Nicolae Brancomir, Raluca Zamfirescu, Mircea Șeptilici, Ștefan Mihăilescu-Brăila.

● Floare rară în repertoriul teatrelor noastre, tragedia antică a fost recent reprezentată la radio prin *Oedip la Colona* de Sofocle, în traducerea lui Mihail Iorgulescu și regia artistică semnată de Titel Constantinescu. O lectură clară, un spectacol „de actori” în primul rînd, în care prezența unui punct de vedere regizoral se simte mai puțin. Nimic eronat în această montare, ce se desfășoară armonios, echilibrat, fără a modifica sau a eluda sensurile tragediei, fără a umbri frumusețea și eleganța textului, dar și fără a le adînci, a le interpreta de pe o poziție anume. Ușoara senzație de nemulțumire pe care o lasă audiența se explică prin slaba combustie interioară, prin concepția destul de lineară, în care suflul tragic e mai mult intuit de ascultător decît revelat prin transpunerea artistică a textului. Notăm prezența în distribuție a unor actori valoroși, care, desigur, ar fi fost în măsură să realizeze adevărate creații, nu doar bune interpretări: Mircea Albulescu, Lucia Mureșan, Adela Mărculescu, Sorin Postelnicu, Ion Marinescu, Ion Pavlescu etc.

Cristina DUMITRESCU

FOTOCRONICA

„Metamorfoze” după Ovidiu, la Teatrul de păpuși din Constanța — Marele premiu la Festivalul internațional al teatrelor de păpuși, Zagreb 1981, Premiul Consiliului Național al Organizației Pionierilor, Festivalul spectacolelor pentru tineret, Piatra Neamț 1981.

